

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

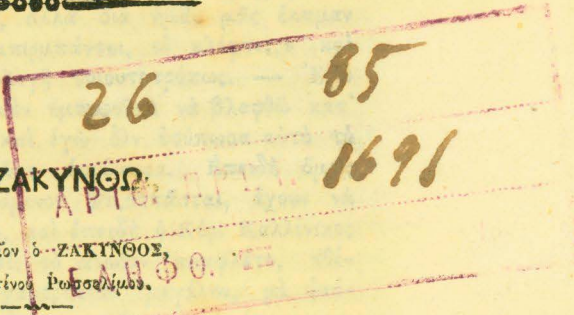
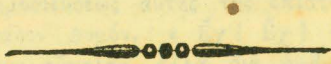
ΜΙΚΡΟΜΕΓΑ ΑΡΧΙΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΝ

ΚΥΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΝ

ΥΠΟ

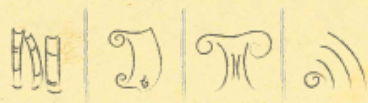
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΡΕΡΗ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Τυπογραφείον Θ. ΖΑΚΥΝΘΟΣ,
Κωνσταντίνου Ροδολύμης.

1857.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σαράντη Κολυβά και Κιούρκα, διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι νὰ δημοσιεύσω πράγματα ὅπου θέλουν κάμει νὰ ἀπορήσῃ ὁ λαός, καὶ νὰ εὐγουν ἀπὸ τὴν ἀπάτην ἐκείνοι οἱ ὅποιοι ἐμπιστεύονται εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπατεῶνας καὶ λαοπλάνους.

Ἐγὼ εἶμουν ρίζοσπάστης, εἶμαι καὶ θέλω εἶμαι, καὶ ἡ πράξις τοῦ κάθε ἀληθινοῦ καὶ ἀγνοῦ ρίζοσπάστου εἶναι πασίγνωστες.

Ἐγὼ εἶμουν ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος Ἰὸς Ῥήγας, ἡ πρᾶγμα τὸ ὅποιον μὲ ἔχθετε εἰς μεγάλους κινδύνους καὶ καταδρομὰς, ὡς τῶ ὄντι ἐπραγματοποιήθησάν, ἐπειδὴ οἱ νέοι χαριτωμένοι φίλοι τους, ἔλαβαν τότε τὴν φιλοπατρικὴν καλοσύνην νὰ μὲ καταμηνύσουν, καὶ νὰ κάμουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μού ἀφαιρήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἄδειαν τῆς τέχνης μου, μόνος πόρος τῆς ζωῆς μου.

Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἐδίστασα, μολονότι κάμμίαν βοήθειαν εἰς τὰς ἀνάγκας μου ἐξ αἰτίας τοῦ κατατρεγμοῦ, δὲν ἔλαβα ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν τῆς ἐξορίας τῶν λεγομένων ρίζοσπαστῶν, ἐγὼ ἐπρόσφερα μεγάλας ἐκδουλεύσεις εἰς αὐτοὺς.

Τὴν ἡμέραν τῆς τότε ἐκλογῆς εἰδοποιήθημεν ὅτι, κάποιοι ἄνθρωποι εἶχον σκοπὸν νὰ κτυπήσουν τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Καλλινίκου καὶ ἄλλων, καὶ ἐγὼ εὐθύς ἐπήγα καὶ πύρα τὸν Κύρ. Νικόλαον Θεόφιλον, τὸν ἐπληροφόρησα, καὶ αὐτὸς ἐφοδιάσθη ἀπὸ ἓνα κοπτερόν τσεκουρόπουλον, καὶ ἐγὼ ἐπήρα δύο μεγάλας πιστόλες καὶ ταῖς ἐγιόμισα μὲ χοντρά σκάγια· ἐπήγαμεν ἀντάμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Καλλινίκου, ἀφήσαμεν ἀνοικτὴν τὴν πόρτα καὶ ἐσυμφωνήσαμεν, ἅμα ὅπου ἤθελε παρρησιασθοῦν οἱ κακώτροποι, νὰ τοὺς ἀδιάσω ἐγὼ ταῖς πιστόλες, καὶ ὁ Θεόφιλος νὰ ἀρχίσῃ νὰ κόπτῃ μὲ τὸ τσεκούρι, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα μὲ ἓνα σουμόλι νὰ

κτυπήσω τοὺς κακώτροπους, καὶ ἡ αὐτὴ βοήθεια ἐδόθη καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Λισγαρά.

Ἐρωτῶ τί μεγαλητέραν θυσίαν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν διὰ ἓνα φίλον; Ὅχι ἄλλην βεβαίως εἰμὴ νὰ ἐκθέσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Ὅταν ἐπιστρέψεν ὁ Κύριος Καλλίνικος καὶ ἐπληροφορήθη τὰς θυσίας ὅπου ἔκαμα δι' αὐτόν, θέλων νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, εἶπε παρρησία πολλῶν, αὐ Κύριοι ἂν δύο πράγματα ἔχω, τὸ ἓν θέλει τὸ δίδω τοῦ Κυρίου Καρρέρ διὰ τὰς μεγάλας θυσίας ὅπου ἔκαμα ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μου.» Ἀκούσατε πῶς ἐκτέλεσε τοὺς λόγους τοῦ ὁ Κύρ. Καλλίνικος καὶ ὁ Κύρ. Λισγαράς.—Ἦλθεν ἡ ἐπιθυμητὴ ὥρα τοῦ Ἑπειρωτικοῦ κινήματος· ἐσυστήθη μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Κύρ. Καλλίνικον καὶ ἄλλους, ἡ ὁποία ἐσύναζε χρήματα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ τὸν πόλεμον· ἦτον νύκτα, — ἄχ ἀδελφια, ἂν ἤθελε ἰδεῖτε τὸν ζῆλον καὶ αὐταπαρνήσιν τῶν γενναίων Ζακυνθίων! ἐκεῖ νὰ βλέπετε μὲ ὅλο ἐκεῖνο τὸ κρῦο τοὺς περισσοτέρους νέους χωρὶς ἐπανωφόρι, ἐκεῖ ἄλλους ζυπόλυτους, ἐκεῖ νὰ ἀποχωρίζονται τὰ παιδιά ἀπὸ τοὺς γονεούς, ἐκεῖ νὰ ἐρχονται μανάδες ζητῶντας τὰ παιδιά τους, καὶ ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τέτοια ἦτον ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ ταχύνουν τὸν ἀναχωρισμὸν τους, ὥστε ὅπου μὲ ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπὲρ τοὺς 50 ἄνδρας ἔμειναν εἰς τὴν γῆν ἐπειδὴ τὸ καίρι δὲν ἐχωροῦσεν ἄλλους.— Ἐκεῖ φθάνοντες ἐπρόσφεραμεν μὲ αὐταπαρνήσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὰς ἐκδουλεύσεις μας, καὶ τὰ συμβεβηκότα τοῦ πολέμου δὲν τὰ ἀναφέρω ἐπειδὴ πασίγνωστα.—

Κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐπέτυχεν ἡ ἐπανάστασις, καὶ ἀναγκάσθημεν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Μεσσολόγγι γυμνοί, ζυπόλιτοι, πεινασμένοι καὶ κατατρεγμένοι, καὶ ἂν μᾶς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νά σου κάμω παραλαβήν ὅτι τὰ ἐπληρώθηκα, καί μοῦ ὑποσέθης ὅτι μετὰ ταῦτα θέλει μοῦ τὰ δώσεις, ἐγὼ σου ἀπεκρίθηκα, καὶ ἀδελφεῖ, ὄχι αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὅ, τι ἄλλο δύναμαι νά κάμω δι' ἐσέ, εἶμαι ἐδῶ.

Λοιπὸν, Κύριε Λισγαρά, δὲν σέ ἐδάσταξε ἡ ψυχὴ σου νά δώσεις τῆς συμβίας μου ἓνα σελήνι ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐδικά μου χρήματα ὅπου ἀκόμη μοῦ χρεωστῆς; Μετὰ ταῦτα σου μηνῶ με τὸν κουνιάδο μου Διονύσιον Περισιτιάνο νά μοῦ στείλῃς τὰ ἔξη δίστηλα, καὶ τοῦ λέγεις ὅτι μοῦ τὰ ἔδωσες, καὶ μάλιστα ὅτι ἔχεις τὴν παραλαβὴν μου.—Ἄν μοῦ τὰ ἔδωσες καὶ ἐγὼ σου τὰ ἐξαναζήτησα, νά ἔχω τὴν κατάρα, καὶ τὸν ἀφορεσμὸν τοῦ ἱεράρχου Διονυσίου.—Ἄν ὅμως δὲν μοῦ τὰ ἔδωσες καὶ ἀπάτησες τὴν ἐμπιστοσύνην μου, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ νά σέ παιδεύσῃ.

Ἀδελφοί μου χωρικοὶ καὶ συμπολίται, ἐξιστόρισα μερικά πράγματα καὶ θέλει εἰπῶ καὶ ἄλλα διὰ νά σᾶς κάμω νά καταλάβετε τὴν ἀχαριστίαν τέτοιων ἀνθρώπων πρὸς τοὺς εὐεργέτας τοὺς· καὶ τῶ ὄντι πῶς ἤμποροῦσε νά προσφέρῃ μεγαλητέρας θυσίας ἀπὸ ἐμέ; Ἀλλὰ τί λέγω; ἴσως καὶ σεῖς δὲν ἐθυσιασθήκατε διὰ αὐτοὺς καὶ τοὺς συντρόφους τοὺς, καὶ δὲν τοὺς ἐκλεξάτε βουλευτάς; καὶ ὑπεφέρατε μεγάλα δεινὰ καὶ καταδρομάς;—Δὲν ἐφερθήκατε εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα; Καὶ τί ἔκαμαν αὐτοὶ διὰ ἐσᾶς; Ὅχι ἄλλο εἰμὴ ὅτι ἔκαμαν καὶ ἐμέ.—Καὶ μεῖ ὄλας αὐτὰς τὰς ἐκδουλεύσεις ὅπου τοὺς ἐκάμετε, αὐτοὶ σᾶς ἐγκατέλειψαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἤμῶν καὶ πεινασμένους, μολονότι εἶχαν τὰ χρήματα τῆς συνεισφορᾶς,—κάνεις ἀπὸ αὐτοὺς, ὡς ἔκαμαν οἱ Κεφαλλῆνες, δὲν ἐφέρθη εἰς Μεσολόγγι μετ' ὀλίγα χρήματα νά σᾶς βοηθήσῃ.

Ἡ ἀθλία κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμαστε εἰς Μεσολόγγι ἦτον εἰς αὐτοὺς γνωστὴ, καὶ ἓνας ἐν-

τιμος φίλος, μέλος καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφέρθη ὁ ἴδιος εἰς τοῦ Κυρ. Καλλίνικου καὶ τοῦ εἶπε νά πεταχθῆ εἰς Μεσολόγγι μετ' χρήματα νά μᾶς βοηθήσῃ, καὶ τοῦ ἀπεκρίθη, φαντασθῆτε!—Ἐγὼ φίλε μου δὲν εἶμαι δι' αὐτὰ, ἀλλὰ διὰ νά παίξω ταῖς μανιολατίαις, καὶ ὁ αὐτὸς φίλος τοῦ εἶπε, δός με ὀλίγα χρήματα καὶ ἐγὼ πηγαίνω, καὶ ὁ Κύρ. Καλλίνικος τοῦ ἀπήντησεν, ἂν με ἀγαπᾷς μὴ με πειράζεις διὰ χρήματα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχω.—Δὲν ἔχεις χρήματα Κύριε Καλλίνικε; Καὶ τί ἔγειναν αἱ τρεῖς χιλιάδες τάλληρα τὰ ὅποια ἐσυνάξατε;—!

Χάριν ἀληθείας ὅμως πρέπει νά εἰπῶ ὅτι μίαν ἡμέραν, εὐρισκόμενος εἰς Μεσολόγγι, ἔπειτα ἀπὸ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Δ. Βουκελάτου ὅπου εἶμουν βαρέως ἄρρωστος, ἦλθεν ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος μετ' ἓνα σακκοῦλαν εἰς τὸν ὦμον του, καὶ μετ' ἓνα γραφὴν διὰ τὸν Κύριον Βουκελάτον, νομίζω ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Ἀργασάρη, ὅστις εἶναι καὶ ἐπιτροπὸς του.—Εἰς αὐτὴν τὴν γραφὴν τοῦ ἐλέγετο νά μοιράσῃ τὸ ἐμπεριεχόμενον τῆς σακκούλας, εἰς τὰ κορμιά τὰ Ζακυθινὰ ὅπου ὑπόφεραν εἰς τὸν πόλεμον. Ἀνοίξαμεν τὴν σακκούλα, καὶ τί ἴδωμεν; Σαυμάσατε συμπολίται! πέντε ἢ ἔξη παλαιογιακέτες, σχισμέναι, καὶ κουρελιασμέναι, καμπόσα παλαιόβρακα, παλαιοπουκάμισα καὶ παλιογγιλέκα, ὅπου, σᾶς ὀρκίζομαι, ἦτον ὄλα εἰς τέτοιαν κατάστασιν ὅπου δυσκόλως ἤμποροῦσε κανεὶς νά διαλέξῃ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ νά φορέσῃ, τόσον ὅπου ὁ καιρὸς ὁ Δ. Μορσενίγος, καὶ ἐγὼ εἶπαμεν τοῦ Δ. Βουκελάτου διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νά μὴν τὰ προβάλλῃ μήπως καὶ τὸ μάθουν οἱ Κεφαλλῆνες, καὶ κάμουν περίγελον τοὺς Ζακυθινούς, καὶ τὸν ἐπαρακαλέσαμεν καὶ τὰ ἔσειλεν εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Μεσολογγίου. Αὐταὶ εἶναι αἱ μεγάλαι θυσίαι ὅπου ἔκαμαν οἱ λε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

γόμενοι Ριζοσπάσται, εἰς ἐκείνην τὴν σοβαρὴν καὶ
 δευρὴν περίστασιν, ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἰς πάμπο-
 λας περιστάσεις, καὶ τὴν κατάστασιν, καὶ τὴν ζωὴν
 των ἐθυσίασαν καὶ ἐκθεσαν, ὡς παραδείγματος χάριν,
 ὁ Σαράντης Κολυβάς, ὁ Ρούφουλας, ὁ Καπόνης, ὁ
 Γκιούρκας, καὶ ἄλλοι.

Αὐτοὶ οἱ ἥρωες τῆς πατρίδος ἐλησμόνησαν καὶ τὰ
 ἀπερασμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ τοὺς ἐβοήθησαν,
 καὶ τῶρα μόνον ὁποῦ σῆμόνει ὁ καιρὸς τῆς ψηφοφο-
 ρίας, βγαίνουν ἀπὸ τὸ καυκί τους ὡς τοὺς σαλῆνους,
 καὶ περιφερόμενοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ τὴν συνειθισμένην
 τους πλάνην, καὶ ἀγυρτεῖαν, πασχίζουσι νὰ γελάσουν
 τὸν λαόν, μολύνοντες μὲ τὰ βδελυρὰ τους χεῖλη τὰ
 ἱερὰ ὀνόματα Θεοσεβείας καὶ Ἐθνισμοῦ. Αὐτοὶ οἱ σω-
 τῆρες τῆς Πατρίδος τρέχουσι, καὶ δὲν σῶνουσι, κουβα-
 λόντες τὰ πρακτικὰ τῆς δεκάτης Βουλῆς εἰς τὰς
 λέσχας διὰ ν' ἀποδείξουν τὰ μεγάλα καὶ ἐθνικὰ ἀν-
 δραγαθήματά των. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν τί ἔκαμαν αὐτοί.

Παρακαλῶ σας συμπολίται ἡ ἀρχὴ τοῦ Ριζοσπαστι-
 σμοῦ, καὶ τὸ χρέος τῶν ἀντιπροσώπων του ἦτον. «Νὰ
 « προτείνουσι τὴν ἔνωσιν, καὶ νὰ μὴ δέχονται οὐδὲν
 « ἐκ μέρους τῆς Προστασίας. » Ἰδοὺ πῶς ἐκτέλεσαν
 τὴν ἐντολήν των. Δὲν ἐνθυμήθησαν τελείως τὴν ἔνωσιν
 εἰς ἐποχὴν ὁποῦ, ἀν' ἐστάθη ποτὲ καιρὸς ἀρμόδιος νὰ
 μελετηθῇ τὸ ζήτημα, τοῦτο, ἦτον βέβαια ἡ μεγάλη
 περίστασις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Οἱ ἀσυνείδητοί
 ὅμως ἄφησαν νὰ περάσῃ τέτοια καλὴ περίστασις, καὶ
 τῶρα πάλιν βγαίνουν ἐξω μὲ τὴν συνειθισμένην τους
 ἀδιαντροπῖαν νὰ μᾶς πωλήσουν παραμύθια, ἄγουν, ὅτι
 εἰς τὸ Παρίσι γίνεται Συμβούλιον διὰ νὰ μᾶς ἐνώσουν
 μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναφέρουσι Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας
 διὰ νὰ κάμουν νὰ πιστευθοῦν τὰ ψεύματά των καὶ νὰ γελά-
 σουν τοὺς ἐκλογεῖς μας, τῶς ἄλλοις μὲ πετραχίλια.

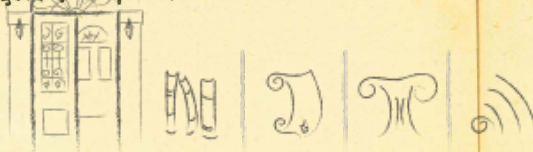
Ἐξ ἐναντίας τὸ μόνον ὁποῦ ἔπραξαν ἦτον κωμικαῖς
 παραστάσεις μὲ ὑβρισμοὺς καὶ συκοφαντίας, καὶ κύριος
 σκοπὸν τους ἦτο νὰ λάβουν τὰ ψαλτικά τους, καὶ
 ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις.

Ὁ Κύριος Λισγαρᾶς καὶ ὁ Κύριος Φραγκῖσκος Δομε-
 νεγίνης, ὡς ἀφιλοκερδεῖς πατριῶται, ἐσυνενόηθησαν καὶ
 μὲ τοὺς ἄλλους Ἀντιπροσώπους, καὶ, καθὼς κοινῶς
 λέγεται, τὰ ἔφτισαν μὲ τὴν Γερουσίαν νὰ ψηφίσουν
 βαρύτερον δάνειον, καὶ, εἰς ἀμοιβὴν, νὰ λάβουν τοὺς
 μισθοὺς των, διὰ τὸν καιρὸν τὴν ἐξορίας τους, ἐν ᾧ
 κατὰ τὸν νόμον οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν πληρονοῦνται παρὰ
 ὅταν ἐργάζονται.

Ὁ Κύριος Λισγαρᾶς μᾶς λέγει ὅμως, ὅτι ἂν ἐξή-
 τησεν τὴν δικαίαν ταύτην ἀποζημίωσιν, ἔπραξε τοῦτο
 πρὸς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος χρῆσιν, καὶ τὸ γινώσκου-
 σιν ἅπαντες.

Μήπως ὁ Κ. Ἰωάννης Λισγαρᾶς ἤθελε μὲ τοὺς ἀδοῦ-
 λευτους μισθοὺς του ν' ἀνοίξῃ κανένα Κατάστημα, ἢ
 Σπιτάλιο; Μήπως νὰ στήσῃ κανένα ἐξωκλήσι; Μήπως
 νὰ ὑπανδρεύσῃ πτωχὰ ἀπατημένα κοράσια; Ἄν ὁ Κ.
 Λισγαρᾶς εἶχε τέτοιους φιλανθρωπικοὺς στοχασμοὺς, κακὰ
 ἔκαμαν βέβαια νὰ τὸν γελάσουν, νὰ μᾶς ψιφίσῃ Βά-
 ριτα, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν ἀφήσουν εἰς τὸν Ἄσσο.

Τοῦλάχιστον ὁ καλὸς του σύντροφος ὁ Κύριος Φραγκ-
 κῖσκος Δομενεγίνης διὰ τὰ τάλλαρα ὁποῦ ἐγύρευσε νὰ
 λάβῃ χωρὶς νὰ δουλεύσῃ, διατί δὲν ἐπήγε νὰ χωρεῦ-
 σῃ εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ρεσιδέντε, καὶ διὰ ὅσα ἄλλα
 ἐκούσια καὶ ἀκούσια ἔπραξε μέσα καὶ ἐξω τῆς Βουλῆς
 μας, ἔχει τὴν παρηγορίαν νὰ χαιρέται, καθὼς τὸ λέ-
 γει ὁ ἴδιος, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐνοίαν (;) τῶν
 Ἀρχιερέων τῶν Κορφῶν καὶ τῆς Ζακύνθου. Ἄς ἐλπίζω-
 μεν λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅτι ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία δύο
 καλῶν Ἐπισκόπων, βελεῖ τὸν σῶσιν καὶ τὸν λυτρώσιν

από λιμοῦ, λοιμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μχαίρας, καὶ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κατορθώματά σας; Αὐτὰ εἶναι τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος ὅπου ἐζητήσατε; Τὴν ἐκάματε σὰν τὸν χωρικὸν λόγον ὅπου λέγει, τὰ ψαλτικά μου θελω, καὶ τὸν πεθαμένον ἄς τὸν πάρῃ ὁ διάβολος, καὶ αὐτὸ ἀρμύζει διὰ ἐκείνους ὅπου ψάλλουν, ἀλλὰ σεῖς οὔτε ἓνα τροπάρι δὲν εἶπατε.

Ἡ ἀπερασμένη καὶ ἡ σημερινὴ διαγωγή των, ἀποδείχνει τρανώτατα τὴν προδοσίαν τῶν ἐξακουστῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἴθουν νὰ ἔχουν τὸ καύχημα ὅτι αὐτοὶ μοναχοὶ εἶναι οἱ ἔθνικοι ἄνδρες· ἡ ἀπόδειξις ὑπάρχει εἰς τὰς τελευταίας τυπομένας ψευδορίζοσπαστικὰς ὁμολογίας, τοῦ Ἐντιμοτάτου καὶ ἀφιλοκερδεστάτου δικηγόρου Ἀντωνίου Θερινοῦ, φίλου εὐεργετηκοτάτου τοῦ καίμένου τοῦ Ἀγγέλου Μυλονά ἀπὸ τὸν Γαλάρο, καὶ εἰς τὴν παρθενικὴν ὁμολογίαν τοῦ Δικάλκου, διπλωματικωτάτου, καὶ νομομαθεστάτου Δρος. Ἀνδρέου Πλαῖσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναβάλλεται διὰ τὴν δευτέραν Παρουσίαν τὸ περὶ ἐνώσεως ζήτημα.

Καὶ διὰ νὰ σφραγίσουν τὴν κάρπικην ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος των, ἐξευτελίσθησαν τόσον ὅπου ἔκαμαν συμμαχίαν μὲ τοὺς ὁπαδοὺς ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐκήρυξαν διάσημον καὶ ἔθνικὸν προδότην, καὶ ὁ ὁποῖος τοὺς ἐκαταφρόνησεν, καὶ τοὺς ἐκατάστησε Πολιτικούς Μασκαράδες.

Πολλὰ ἄλλα παραδείγματα προδοσίας ἠμποροῦσα νὰ δώσω ἐξετάζοντας ἀτομικῶς τοὺς ὑποψηφίους λεγομένους ῥίζοσπάστας, ἀλλὰ χάριν συντομίας περιορίζομαι εἰς ἓνα μόνον.

Εἰπέτε μου, ὁ Δρος. Ἀνδρέας Πλαῖσας δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὅπου ἐκατάτρεχε τὸν ῥίζοσπαστικισμόν, ὡς ὁ Παῦλος Σαοῦλ κατέτρεχε τὸν Χριστιανισμόν; Ὅταν

ἐκδίδοτο ἡ Ἐφημερίς ὁ ῥήγας εἶχαμεν συμβόλαιον μὲ τὸν Κ. ῤωσσόλιμον, καὶ ὑποχρεώοντο ἂν ἀρνηθῇ νὰ τυπώσῃ κανένα αὐτῆς τῆς Ἐφημερίδος φύλλον, νὰ πληρώσῃ τότε πρόστημον διστηλα 50. διὰ τὸ καθένα· αὐτὸς ἀρνήθη δύο φοραῖς τὸν ἐκράξαμεν εἰς τὰ Κριτήρια· ἀπεδείχθη ἡ ὑποχρέωσίς του, καὶ ἡ ἀρνήσις του, καὶ ὁ Κ. Πλαῖσας, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν προσωρινὸς δικαστής, ἀπέρριψε τὸ ζήτημα μας, καὶ ἐλευθέρωσε τὸν τυπογράφον ἀπὸ τὴν πληρωμὴν.

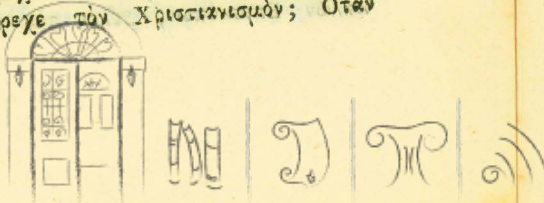
Ἐγὼ δὲν λέγω ὅτι ἄδικα ἔτριβε ἐπειδὴ κατέτρεχε τοὺς ῥίζοσπάστας, ἀλλὰ εἴλει ἐδιάβασε τὸν κώδικα καὶ ἔτριβε ὅτι τὰ συμβόλαια, καὶ αἱ ὑποσχέσεις τῶν μερῶν δὲν ἀξίζουν τίποτε, καὶ δι' αὐτὸ μᾶς ἔδωκεν ἄδικον. Δίκαιος ἦν καὶ δικαία ἡ κρίσις του!!!

Δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς Ἀνδρέας Πλαῖσας ἐκεῖνος ὅπου εἰς τὴν ἀπερασμένην ψηφοφορίαν ἐψήφισε μόνον τὰς δύο κάλπας; Ναὶ βέβαια! Καὶ τοῦτο ἐπραξεν διὰ νὰ μὴ μολύνη τὸ χέρι του βάνοντάς το εἰς τὰς κάλπας τῶν ῥίζοσποστῶν, καὶ μὲ σκοπὸν συγχρόνως νὰ ἐπιτύχῃ καμμίαν εἴσιν μὲ μισθόν, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὁποίαν, ἀπὸ χρόνους ἐτρογώτου μὲ κόπους, βάσανα καὶ μόχθους, χωρὶς νὰ τοῦ βολέσῃ νὰ τὴν πιτύχῃ, καὶ τώρα μεταμαρφώνεται ῥίζοσπάστης.

Ἀδελφοὶ συμπολιταὶ! δὲν εἶπα διὰ τοὺς λεγομένους ῥίζοσπάστας οὔτε ἀπὸ τὰ χίλια ἓνα, ἐπειδὴ ἂν ἤθελε πῶ ὅσα τοὺς ξέρω, καὶ αὐτοὶ γνωρίζουν ὅτι μοῦ εἶναι γνωστὰ, ἤθελε γράψω ὀλόκληρον βιβλίον.

Ὀλίγα λόγια εἴλει πῶ ἀκόμη πρὸς τὸν Κύριον Καλλίνικον εἰς ἀπάντησιν τῆς φυλλάδας ὅπου ἐτύπωσεν εἰς ὑπερασπισίντου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Δεκεμβρίου 1856.

Δὲν μὲ μέλλει τί ἐγράψεν ὁ Κύρ. Καλλίνικος διὰ τὸν μὲν, καὶ διὰ τὸν δέ, ἀλλὰ μόνον ἀπαντῶ εἰς ἐκείνο ὅπου ἀποβλέπει ἐμὲ καὶ τοὺς συντρόφους μου.

Ἡθέλῃσαι ἐντιμότετε Κύριε Καλλίνικε νὰ δικαιολογήσῃς τὴν διαγωγὴν σου, καὶ τῶν πολιτικῶν συναλλαγῶν σου ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐθνικῶν χρημάτων.

Σὺ λέγεις ὅτι ἐσυνάξατε τὴν πρώτην φορὰν δίστηλα 270. καὶ τὴν δευτέραν δίστηλα 223. καὶ λέγεις ὅτι δὲν δύνασαι νὰ εἰπῇς ἀπὸ ποίους τὰ ἔλαβες, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἦναι γνωστὸν ὅτι ἐσυνάξατε ἀπὸ τοῦ ἐπτανήσιους ὑπὲρ τὰ δίστηλα 3,000.

Ἐγὼ ὅμως πρὸς στιγμὴν περιορίζομαι εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐσὺ λέεις, ἤγουν τὸ ὅτι ἐσυνάξατε δίστηλα 624. Ἀπὸ αὐτὰ ἔδωσες τοῦ Σαράντη Κολουβά δίστηλα 125. — Τοῦ Κιουρκὰ δίστηλα 8. ὡς λέεις. — Ἐμὲ δίστηλα 4. καὶ ἕτερα δίστηλα 131. πάλι ὡς λέγεις, ἔστειλες εἰς Μεσολόγγι μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου. Τοῦτο ὅλον ὅπου ἔδωσες συμποσεῖ τὸ ποσὸν διστήλων 268.

Λοιπὸν ἐσυνάξατε ὡς λέγεις δίστηλα 624. Βῆσαυθεύσατε ὡς λέγεις δίστηλα 268. Τί ἐκάμψατε τὰ ἐπιλοιπα δίστηλα 356; Διατί δὲν τὰ ἐστείλατε εἰς ἡμᾶς ὅπου ἐπινούσαμε, ὅπου εἶμασθε γυμνοὶ, ἐν ᾧ οἱ συμπολίται μου σὰς τὰ ἔδωσαν διὰ τοιοῦτον σκοπόν;

Ἄν λοιπὸν ἐδικαιολόγησας μέρος, καὶ οὐχὶ τὸ ὅλον, εἶναι φανερόν ὅτι δὲν σοῦ ἦτον δυνατόν νὰ τὸ δικαιολογήσῃς, καὶ μένον τοῦτο ἀδικαιολόγητον, σὺ ὁ ἴδιος κατεδικάσθης με τοὺς συντρόφους σου.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μᾶς φαίνεται παράξενον τέτοιον εἶδος ἀγυρτικῆς δικαιολογίας, ἐπειδὴ καὶ ἕνας πολιτικὸς ἀδελφός σου, γνωστὸς διὰ τὰ μανιὰτικα ἐρευρήματα τῆς καφερῆς καρδίας του, ὁ Κοινοβουλευτικὸς σὰς ρητορίσκος, ὁ ἐμποροίατρός σου, ὁ νέος φιλολόγος σου, — πρωτόπειρος, ἀλήθεια, ἀλλὰ διὰ ἐσᾶς περνάει, — ἀφ' οὗ πρῶτα ἐμεταχειρίσθη τὴν ἀμάθειάν του ὡς μέσον δημοκοπίας, κηρύττοντας ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἡ χολέρα εἰς τὸ νησί μας, ἔπειτα, ὡσάν καλὸς ἀγύρτης, ἐμετα-

μόρφωσε τὴν ἰδίαν του ἀμάθειαν εἰς αἴσθημα εὐσπλαγχνίας, λέγοντας τάχα ὅτι δὲν ἐφανερόνε τὴν ὑπαρξίν τοῦ λοιμικοῦ, μήπως τρομάξῃ ὁ τόπος, καὶ ὡς τόσον ἀπατοῦσε τὸν λαόν, καὶ σωροὺς σωροὺς ἐσύροντο τὰ θύματα τῆς φρικτῆς ἐπιδημίας εἰς τοῦ Ἀνεμόμυλου τὰ χωράφια. Ναῖσκε φιλόμυθος! Ναῖσκε ἰατρός! — Πόσαις κατάραις, καὶ πόσα μουγκριτὰ θὰ βιένουν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ χωράφια, καὶ θὰ πεύτουν ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι του! Πόσαις καϊμέναις μανάδες κλαίουں! Πόσα ὄρφανὰ στεναζοῦν εἰς ἀπελπισίαν! Πέσαι μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, ἰατρὲ Λομβάρδε! Κτύπα τὸ στήθος σου, καὶ κλάψε διὰ νὰ λάβῃς ἀπὸ τὸν Θεὸν εὐσπλαγχνίαν. Μὴ ἐγγίξεις τὴν δάφνην τοῦ Μάρτυρος τοῦ Πέτα· τὴν μολύνει τὸ χεῖρ σου. Μὴ πρόφερεις μὲ ἀκάθαρτα χεῖλη τὸ ἀγνότατον ὄνομα τοῦ Ναδάλε! Προσκύνα, βέβηλε, τὰ ἁγιασμένα τείχη ὅπου ἐγεννήθη ὁ Μάρτυς, ὅθεν σὰς ἐτίμα ὁ Γενναῖος, καὶ ὅπου ζῶσα καὶ αἰωνία μένει με τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς λατρευτάς του, ἡ Σκιά του, καὶ ἡ εὐχή του. Τὸ γιγαταγάνη τοῦ Ἀλθανοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἅγιον αὐτὸν, ἐπάνω εἰς ταῖς βράχαις τῆς Ἄρτας, θάνατον καὶ δόξαν. Ἀπελπισίαν καὶ φόνον ἤθελε τοῦ δόσου, εἰς τὴν πατρίδα του, τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα σου, ἀνάξιοι Ρίζοσπᾶσαι! —

Τὰ λέω κακὰ Καλλίνικε, ἀλλὰ τί νὰ κάμῃς! Διαβάζοντας ταῖς φυλλάδες σου θὰ μάθω νὰ τὰ πελεκᾶω καλλίτερα.

Καὶ ἐσὺ πάλιν Κύριε Καλλίνικε τί βοήθειαν ἔδοκας εἰς τὴν πολυθρήνητον περίστασιν τῆς χολέρας;

« Κατὰ τὰς πολυστενακτοῦς τῆς χολέρας ἡμέρας, (καθὼς ἐσὺ ὁ ἴδιος μακαρονικὰ τὰ τζαμπουνίζεις), ὅτε ἡ Πατρίς ἐρρίφθη σῶμα καταπτώτων εἰς μνήμα τάφου καθημένη» ἐσὺ ἀστένακτος καὶ ἀνάληπτος ἐπισοπλάττης τὸν τόπον σου, καὶ ἐπιῆγες νὰ φυλάξῃς τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τρυφερόν σου δέρμα, τὰ ροδοκόκκινα μάγουλά σου, καὶ τὸν ξυγγωμένον σβέρκον σου, εἰς τὸ νησί τῆς Σύρας. Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Ἀφιλογενής, ἐσὺ ὁ Ἀστοργος, ἐσὺ ὁ Ἀφιλάδελφος, ἐσὺ ὁ ἀληθινὸς Φιλόσκυλος. Καὶ τῶρα, διπλωμένος εἰς τὸν χιτῶνα, τῆς Φαρισσαϊκῆς σου ὑποκρισίας, ἀθαδιάζεις Ἄθλιε! νὰ κηρύττης ἄθλια ὄντα καὶ Ἐθνοκαπήλους τοὺς γενναίους ἐκείνους Ζακυνθίους οἱ ὅποιοι, μὲ τὸ ἄγιον αἰσθημα τοῦ Ἐθνισμοῦ ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Ἄγωνα ζωῆν καὶ περιουσίαν, καὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς χολέρας ἔμειναν ἄφοβοι, καὶ μὲ χριστιανικὰ σπλάγγνα, εἰς τὴν πατρίδα τους, νὰ παρηγοροῦν καὶ νὰ βοηθήσουν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους των, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν πάντοτε, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος, τὰ ἱερά χρέη τοῦ τιμίου πατριώτου, καὶ τοῦ ἀγνοῦ Ρίζοσπάστου.

Ἀθαδιάσας νὰ γράψης ἀκόμη ὅτι τὰ δημοσιευθέντα ἔγγραφα καὶ ἔννοσις, Φιλόσοφε Καμαρομένε! νὰ ὀμιλήσης διὰ τὴν γραφὴν μας, εἶναι νόθα ψευδεπίγραφα, καὶ πεποιημένα. Ψεύδεσε. Ἡ γραφὴ αὐτὴ εἶναι γνησία, γραμμένη ὀλόκληρη ἀπὸ ἐμὲ, καὶ υπογραμμμένη ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς συντρόφους μου. Εἰς αὐτὴν ἐγράψαμεν τὰ δίκαια παρὰ πονά μας, καὶ τὰ πρὸς ἐσᾶς αἰσθήματα ὄλων τῶν ἀτυχῶν συντρόφων μας.

Ἰσως ἐφηντάσθης Σχέτιε! ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἔγγραφο ἔχει τὰ νόθα, ψευδεπίγραφα, καὶ πεποιημένα χαρακτηριστικὰ τοῦ περιφήμου ἐκείνου ὁμολόγου τῶν ὀκτακοσίων Κολλονάτων ὁποῦ, μολονότι ὑπῆρχε φρικτὸς ἀφορεσμὸς διὰ τὰ κρυμμένα πράγματα τῆς κληρονομίας τῶν προπατόρων σου, ἐπαρουσιάσας εἰς βᾶρος τοῦ πατρικοῦ σου θείου Κυρίου Νικολάου Καλλινίκου Μπουμπουκάκη, καὶ ὁ Μακαρίτης ἀντίς νὰ σὲ πληρώσῃ καθὼς ἐγύρευες, σ' ἔκραξες εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ ἐγκλημα. Πλαστογραφίας. Τὰ χαρτὰ τῆς δίκης ὑπάρχουν. Αὐτὰ δὲν εἶναι ψεύματα.

Ψεύματα εἶναι τὰ ἔδικά σου, καὶ τόσα εἶναι ὅπου δὲν φθάνω νὰ τὰ μετρήσω. Εἶπες, μὲ συμπάθιο, ὅτι ὁ φίλος μου ὁ Κιούρκας ἔλαβε ἀπὸ ἐσὲ εἰς βοήθειαν ὀκτὼ Μεσοικανικὰ τάλληρα, καὶ ὅτι ἔχεις ἀγὰ χεῖρας τὴν παραλαβὴν του· οὔτε ἀγὰ πόδας ἔχεις παραλαβὴν ἀπὸ τὸν Κιούρκαν, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβε τίποτα.

Πῶς θὰ πιεσθῶμεν λοιπὸν καὶ εἰς τόσα ἄλλα ὅπου κατανάρχῃς καὶ ψάλλεις;

Οὐαί! Ἵποκριτὰ καὶ Φαρισαίε !!!

Ἴδου τί μοῦ γράφει ὁ Κιούρκας εἰς ἀπάντησίν σου.

Φίλε Καρφόρη!

Κερί 5 Γεναρίου Ε. Π. 1857.

Κερί 5 Γεναρίου Ε. Π. 1857.

Ἐμαθα ὅσι ὁ Κ. Καλλινίκος ἐτύπωσε ἓνα φυλλάδιον γιομάτο ψευτιές καὶ μασκαραλίκια, καὶ λέει ὅτι ἔδωσε καὶ ἐμὲ ὀκτὼ τάλληρα ἀπὸ ταῖς τρεῖς χιλιάδες ὅπου ἐμάζωζαν διὰ τὸν πόλεμον, καὶ ἔχει τὴν ρεζίθουτά μου. Ἐγράψα ψέματα, ἐπειδὴ οὔτε τάλληρα μοῦ ἔδωσε, οὔτε ρεζίθουτά μου ἔχει, καὶ σὲ παρακαλῶ ὅθε σαθῆς νὰ κηρύξῃς ὅτι εἶναι ψέφτης καὶ συκοφάντης, καὶ ἄμει κάθου γύρευε τί ἔκαρε τὰ ὀκτὼ τάλληρα, καὶ σὲ ποιο μερτικὸ ἐπέσανε ἀντάμα μὲ τῆ ἄλλαις κατοσταῖς ὅπου ἐχαθήκανε καὶ ὡς ὅσο ἐμας ἀπαρτήσανε, σὰ τὰ τραγιά γὸ λόγγο, καὶ εἰς τῆς συφοραῖς τοῦ πολέμου, οἱ ἄσυνείδητοι καὶ ἀχαρὰ κτήριστοι καὶ ἔχουνε μούτρα νὰ λέγονται Ρίζοσπᾶσαι.

Λοιπὸν ψέματα ἔγραψε, καὶ ψεύτης εἶναι. Ἄν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ τύπωσε τὴν παροῦσά μου.

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΙΟΥΡΚΑΣ.

Τὸ κοινὸν ἄς κρίνῃ τῶρα εἰς ποῖον ἀρμόζει ἡ ἐξευτελεστικὴ ὀνομασία Ἐθνοκαπήλος καὶ ἄθλια ὄντα, εἰς αὐτὸν ὁποῦ μὲ πονηρὸν ἐγωῖσμὸν δὲν φροντίζει παρά διὰ τὸ ἄτομόν του, ἢ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀγωνίνας καὶ τοὺς καλοῦς πατριώτας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἄχ! ἀδελφία χωρικοί καὶ συμπολίται! ἀνοίχτε καλά τὰ μάτια σας διατὶ σὰς λέγω, καὶ σὰς ὀρκίζομαι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ συντρόφοι του δὲν δίδουε ἓνα λεπτόν τόσον διὰ τὴν πατρίδα, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἔθνησιν καὶ τὴν θρησκείαν, καὶ παίζουν μὲ αὐτὰ τὰ σεβαστὰ ὀνόματα, πρὸς ἀπάτην καὶ ἀγυρτεῖαν, χωρὶς νὰ σέβωνται, καὶ χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἱεράν αὐτῶν σημασίαν ἀλλὰ μᾶς ἐμεταχειρίσθησαν, καὶ θέλουσιν πάλιν νὰ μᾶς μεταχειρισθοῦν, μόνον ὡς τυφλὰ ὄργανα τοῦ πάθους καὶ τῆς ἰδιοτελείας των καὶ νὰ μὴ λάβῃ κοινωνιὰ τὸ στόμα μου ἂν σὰς λέγω ψεύματα.

Ταῦτα καὶ καλάϊς ἀντάμοσες Κύριε Μικρομέγα Ἀρχιρῖζοσπάστα Δημήτριε Καλλίνικε καὶ συντροφία.—

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 6, Ἰανουαρίου 1857. Ἐ. Ἐ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΕΡΡΗΣ.

Τ. Γ. Εἶχα παραδώσει εἰς τὸν τύπον τὸ τετραδίον μου, ὅταν ἔλαβα ἑξαφνα ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν μου φίλον Σαράντη Κολουβά μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔχω χρέος νὰ δημοσιεύσω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του. Θέλετε καθαροτάτην ἀπόδειξιν τῶν ψευμάτων καὶ τῆς ἀγυρτείας αὐτῶν τῶν Ῥίζοσπαστικῶν μας Γικουμπίνων; Διαβάσετε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν τοῦ γενναίου Κολουβά.

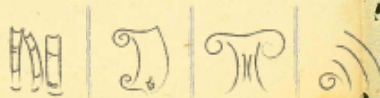
Ζάκυνθος 8 Ἰανουαρίου 1857. Ἐ. Π.

Φίλε Κύριε Θεόδωρε Καρρέρη!

Τώρα ἐσχάτως ἐδιάβασα ἓνα φυλλάδιον τοῦ Κυρίου Δημητρίου Καλλινίκου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Δεκεμβρίου Ε. Α. εἰς τὸ ὁποῖον, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀναφέρει καὶ τὸ ὄνομά μου, λέγων ὅτι πρὶν ἀναχωρήσω ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ τὴν Ἠπειρον, μὲ ἐβοήθησε μὲ δίστηλα 125. Ψεύδεται ὁ ἄθλιος, ἐπειδὴ ἐμὲ δὲν μοῦ ἔδωκεν κάμμιαν βοήθειαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔδωκε ἐγὼ αὐτοῦ τοῦ

Καλλινίκου ἐξ ἰδίων μου δίστηλα 85. παρρησία τοῦ Κυρ. Παύλου Ταβουλάρη, καὶ Χαραλάμπη Μεντίνη ἀπὸ Σκουλικάδο, διὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα. Αὐτὸς ὁ Δημήτριος Καλλινίκος ἐπρόσθεσεν τάλληρα 125 ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς Συνεισφορᾶς, μοῦ τὰ ἔδωσε ὅλα, καὶ φθάνοντας εἰς Μεσολόγγιον ἐγὼ ἐπαράδωσα ὅλα αὐτὰ, συμποσούμενα εἰς 210, εἰς χεῖρας τοῦ Ἀσιμνήστου καὶ Ἀξιομακαρίτου Ναθαήλ Δομενεγίνη, καὶ τοῦ γενναίου Μηνότου, παρρησία τοῦ Εὐσθείου Γρόπα ἀπὸ Γερακαρίου, Ανασχεῖου Βούρτζη ἀπὸ Καλιπάδο, καὶ ἄλλων Κεφαλλήνων, μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ χρήματα δὲν ἐκράττησα οὔτε ὀβολόν, ἀγκαλὰ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μοῦ ἐπρόσφερε, ἀλλὰ ἐγὼ τῆς ἀπεκρίθην ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι διὰ τοὺς ἄλλους, νὰ ἦναι καὶ δι' ἐμὲ, ἐπειδὴ ὅλοι εἴμεθα ὅμοιοι. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα χρήματα ἐξοδουθήσαν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, λαμβάνοντες ὁ καθεὶς μας 55 λεπτὰ τὴν ἡμέραν. Μετὰ ταῦτα οὐδεμίαν ἐλπίδα ἢ βοήθειαν πλέον ἐλάβαμεν.

Ἐγὼ ὡς γνήσιος Ῥίζοσπάστης, ἐπειδὴ τοιοῦτος πάντοτε ἤμουν, εἶμαι, καὶ θέλει εἶμαι, ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἐθνικὸν αἶσθημα, ἐσυμβουλευθὴν τὸν Κύρ. Καλλινίκον, ὅστις μὲ ἐπαρακινούσε ν' ἀναχωρήσω τὸ ὀρηγορότερον διὰ τὴν Ἠπειρον, λέγοντάς μου ὅτι, μὲ τὸ ἐδικόν μου παραδειγμα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ θέλει ἀκολουθήσουν καθὼς ἔκαμην καὶ οἱ Κεφαλλῆνες, καὶ τάζοντάς μου, ὅτι ἐκεῖ εἰς Ἠπειρον θέλομεν εὐεῆ τροφήν, Ἐνδύματα, Ἰποδήματα καὶ ὄπλα. Πῶς αὐτὸς ἐβάσταξε τὴν ὑπόσχεσίν του; Ἐὰν τοῦ ἔλλειπον τὰ μέσα διατὶ νὰ μᾶς ἀπατήσῃ; Ἄχ! Ἀδελφέ μου. Σὺ καὶ ὅλοι οἱ γενναῖοι Συνάδελφοι τοῦ Ἀγῶνος πολλὰ ὑποφέρατε καὶ πολλὰ γνωρίζετε. Ἀλλὰ αὐτοὶ τὰ λησμονοῦν ὅλα, καὶ ὁ Κύρ. Λισγαρᾶ; μᾶς ὑβρίζει τώρα, καὶ ἐλησημόνησε ὅτι ἐζοῦσε ἀπὸ τὸν ὀβολόν ἐκείνων, τοῦ; ὁποῖου; αὐτοὶ οἱ Λαοπλάνοι λέ-

γουν ἀθλίους. Ἐλπισμόνησε τὸν τρισυνολόγον ὁποῦ ἦτο εἰς τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου Καλλίνικου, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἔλλειπα καὶ ἐγὼ νὰ βάνω τὸν ὄβολόν μου.

Αὐτὸς ὁ Καλλίνικος ὅστις τώρα μᾶς ὀνομάζει *Ἔθνοκαπήλους*, καὶ *ἄθλια ὄντα*, εἰς αὐτὸν δικαίως ἀρμύζει νὰ τὸν χαρακτηρίσωμεν, ὡς τοιοῦτος εἶναι, Ἐθνοκάπηλος, καὶ ἄθλιον ὄν, ἐπειδὴ μὲ ἀσπλαγχνῆ καρδίαν μᾶς ἀπαράτησε, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῆ παντελῶς τὰς δοσμένας πρὸς ἐμὲ ὑποσχέσεις του, λάτρεις μόνον τοῦ Ἐγωῖσμου του, καὶ ἀληθῆς φιλόσκυλος. Ὅχι μόνον αὐτὸς μᾶς ἐγέλασε, ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος Φραγκίσκος Δομενεγίνης, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ δωμάτιόν του, παρόντος τοῦ Γ. Βλαχιότη ἀπὸ Φιολίτη, μᾶς ἔταξεν ὅτι ἤθελε ἔλθει καὶ αὐτὸς εἰς Μεσολόγγιον διὰ νὰ φερθῶμεν μαζὺ εἰς τὸν ἱερὸν Ἄγωνα, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἀναίρεσεν παρομοίως τὸν λόγον του, μὴ φανερωθεῖς ποτὲ εἰς Μεσολόγγιον.

Ἐγὼ ἐσεβάσθην καὶ δεῖλε σεβασθῶ πάντοτε τὸν ἀγνὸν Ῥιζοσπάστην, καθὼς εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπρόσφεραν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ Ζωῆν καὶ Κατάστασιν ὄχι ὅμως ἐσᾶς τοὺς *Ἐθνοκαπήλους*, τοὺς *Λαοπλάνους*, τοὺς *Ἀπατεῶνας* καὶ *Ἀγύρτας*, ἄθλια ὄντα ἀληθῶς, ἐγείροντα ἀποστροφὴν, καὶ καταφρόνησιν εἰς πάντα τίμιον Πολίτην.

Πολλὰς ἄλλας πικρὰς ἀληθείας ἤθελεν τοὺς φανερώσω ἀλλὰ σιωπῶ παρακαλόντας τὸν Ἰψισον Θεὸν ν' ἀνοίξῃ καλὰ τὰ μάτια τῶν ἀπατημένων ἀπὸ τὰ ψεύδη καὶ τὴν ἀγυρτίαν τοιούτων Λαοπλάνων καὶ κερδοσκοπῶν.

Ἀδελφέ μου Καρρέρη, αὐτὰ τὰ λέγω μὲ λύπην μου, ἀλλ' ἐπειδὴ δημοσίως μὲ ἐπρόσβαλον, μὲ ὑποχρεοῦσε δημοσίως νὰ ὑπερασπισθῶ, καὶ σὲ περικαλῶ νὰ τυπώσῃς τὴν προῦσαν μου ἐπιστολήν.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΚΩΔΑΥΒΑΣ ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΧΘΟΣ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 52.Φ3.0021